

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Adoratione Eucharistiæ

Boileau, Jacques

Viennæ, 1743

Cap. XI. Diluitur argumentum Dallæi, assumptum ex objectionibus veterum Patrum, Origenis, Tatiani, & Minutii Felicis, adversus Gentiles, quas contendit videndas fuisse supervacaneas, & prorsus ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49201](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49201)

nem ovis, quam adorabant; idemque objectasse Minutium Felicem, in Dialogo sub titulo Octavii. Porro Dalesæus hæc omnia assumit, ad concludendum incredibiliter positas fuisse ejusmodi objectiones a Patribus existimantibus Eucharistiam adoratione dignam, quas retorquere facile erat in homines qui Christum Deum suum quotidie manducaverint & adoraverint.

Revera amplissimus ejusmodi retorsioni argumenti relictus fuisset locus, si Deum suum Christiani eodem modo comedissent, quo vitulos & hœdos deglutiebant Ægyptii, quos primum macerabant, deinde coquebant, & mensis appositos dentibus extenuabant & conterebant. Sed cum econtra Christiani incruentum suum sacrificium celebrarent, victimamque mirabili modo & a sensibus alieno comederent; nihil ejusmodi retorsione absurdius, aut a rectæ rationis norma alienius fingi posse, supra hujus libri cap. 10. mox ostendimus.

II. In-

II. Insuper addit, ex adoratione Eucharistiæ firmissimas objectiones assumi potuisse a S. Irenæo & Tertulliano, contra Docetas & Ebionæos, hos asserentes Christum puri hominis corpus; illos, corpus phantasticum habuisse: quas cum prætermiserint, jure merito videri eis inauditam & inusitatam ejusmodi adorationem. Sed cum illi Hæretici non negarent, Christum esse etiam in corpore phantastico adorandum: non tam perspicaci sum animo, ut intelligam, qua ratione melius processissent S. Irenæo & Tertulliano objectiones assumptæ ex adoratione Corporis Christi, quam ex probatione veræ existentiae ejusdem in Eucharistia. Immo vero, corpore præsentem in Eucharistia, tota machina corporis phantastici ruebat necessario; quæ faciliter cum adoratione Christi convenire ac consistere poterat. Mirum igitur non est, S. Irenæum, objectionem ex adoratione postpositam, ex præsentia reali potius argumentum assumpsisse: quod revera præstitit lib.

VI. adversus hæreses cap. 2. *Vani autem omnino, quod universam dispositionem Dei contemnunt, & carnis salutem negant, & regenerationem ejus spernunt, dicentes non eam capacem esse incorruptibilitatis. Sic autem secundum hæc, nec Dominus sanguine suo redemit nos, neque calice Eucharistiæ communicatio sanguinis ejus est.* Tertullianus similiter libro IV. contra Marcionem cap. 40. ut veritatem carnis Christi comprobet, ait: *Acceptum panem & distributum Discipulis, corpus illum suum fecit, Hoc est Corpus meum, dicendo.* Nam jure merito hæc verba sequentia, *Hoc est figura Corporis mei,* per hyperbaton apposita fuisse proxime post hæc verba, *Hoc est Corpus meum;* quæ post hæc, *Acceptum panem,* adscribi debuerant; defendit doctissimus Archiepiscopus Senonensis, Cardinalis Perrenius. Etenim cum animo intendisset Tertullianus probare, panem qui revera in Veteri Testamento existimabatur figura Corporis Christi, verum & proprium in Novo evasisse, dicendo,

do,

do, *Hoc est Corpus meum* : manifesta consecutione constabat, Christum verum corpus assumpsisse.

Equidem scio, Edmundum Albertinum, Charentonii templi Ministrum, plusquam poterat contendisse lib. II. de Eucharistia, ut hanc Peronii Cardinalis interpretationem dilueret. Sed recognoscere jam non est difficile, Albertinum nihil magis imbecillum & enervatum eo capite prodidisse. Quod cum præsentiam realem magis spectet, quam adorationem, ad quam speciatim tuendam in hac Lucubratione dedita opera animum appuli: ad Opus Cardinalis Peronii de Eucharistia, & ad tomum III. de Perpetuitate Fidei lib. II. capp. 2. 3. 4. & 5. Lectorem sincerum remitto, quibus invictissime probavit Autor, plus arrogantiae intolerandæ in Albertino fuisse, quam virtutis, & Calvinismi Athletam eo loci, non tam fortibus, quam fulgentibus armis pugnasse, & cladem fecisse.